

ESPERANTON SYNTY

UNUA LIBRO ILMESTYY

Kesä vuonna 1887 oli Tampereella varsin poikkeuksellinen. Kevät tuli aikaisin, jatkui kuivana ja juhannuksen jälkeen oli rankkoja ukkossateita raekuuroineen. Pirkkalassa, naapurikunnassa kerrotaan olleen 3-4 tuuman (7-10 cm) rakeita kinoksissa.

Poikkeukselliset olivat myös nuoren puolalaisen silmälääkärin L.L.Zamenhofin tunteet samana kesänä. Kesäkuussa oli sensuuri päästänyt pannasta hänen nuoruuden haaveensa ja suunnitelmansa: kansainväliseksi tarkoitetun kielen oppikirjan.

1887 Matkailu Suomessa lisääntyy, Matkailijayhdistys perustetaan.

Ludoviko Lazaro ZAMENHOF

Heinäkuun 26. päivänä koitti vihdoinkin hänen suuri päivänsä, jolloin "Unua Libro", ensimmäinen kirja, ilmestyi painosta. Tekijäksi oli merkitty tohtori Esperanto. Zamenhofilla ei vielä silloin ollut rohkeutta esiintyä omalla nimellään. Tekijän nimestä muodostuikin sitten itse kielen nimi, Esperanto.

Tammerkoskessa virtasi vettä vielä monta vuotta ennen kuin esperanton tiedetään tulleen Tampereelle. Suomen kielikin taisteli oikeuksistaan samoihin aikoihin ruotsin ja venäjän sortamana. Tampereella oli kansakoululaitos perustettu 5 vuotta aiemmin ja rautatie tuli Tampereelle pari vuotta ennen eli v. 1885 ja sekin tamperelaisten harmiksi Kyttälään eli kosken väärrälle puolelle kauaksi silloisesta keskustasta.

1887 Suomessa otettiin käyttöön metrijärjestelmä.

1887 SUOMALAISTEN ENSIKOSKETUKSET ESPERANTOON

Turussa tiedettiin esperanton synnystä jo syntymävuoden lopulla kun ruotsinkielinen Åbo Tidning esitteli laajassa artikkelisarjassa uutta kansainvälistä kieltä. Mielenkiintoa oli lisännyt lehden aikaisempien vuosien kirjoitukset volapükistä, suunnitelmakielestä jonka harrastajia tiedettiin Suomessa silloin olleen.

Ensikosketukset käytännön esperanton taitoon Suomessa arvellaan tapahtuneen jo 1888, vaikka varma tieto löytyy vasta vuodelta 1891 Zamenhofin esperantistien luettelosta jonne oli ilmoittautunut kaksi Suomessa asuvaa englantilaista. Eräitä ensimmäisistä suomalaisista esperantisteista, jo viime vuosisadalla opiskelleita, olivat mm. lennätipäällikkö Nordensvan, apteekkari Augustinus Theodor Laurén, joka vaikutti elinaikanaan monella paikkakunnilla sekä kielitieteilijä ja Tokion lähettiläs Gustav Ramstedt.

1889 Kangasalan Kansanopisto aloittaa toimintansa, ensimmäisenä Suomessa.

1905 ESPERANTO-GRUPO DE TAMPERE

Siitä, kuka esperanton toi Tampereelle ei ole varmaa tietoa. Ainakin ensimmäisten joukossa ovat olleet herrat Saarinen ja Kettunen. Edellä mainitut herrat nimittäin mainitaan puheenjohtajaksi ja sihteeriksi 1905 perustetussa Esperanto-Grupo de Tampere-seurassa.

1905 Suomessa ns. suurlakko 30.10.-6.11. keisarillisen Venäjän venäläistämistä vastaan.

Tiedot näin varhaisista tapahtumista ovat usein yksittäisiä tietoja vailla vahvistusta. Edellä mainitusta gruposta ei löytynyt mainintaa esim. vuosien 1904-06 Aamulehden numeroista, joissa kyllä on tietoja erilaisten seurojen ja yhdistysten toiminnasta ja perustamisesta.

Hämeenkatu silloin kun esperanto tuli Tampereelle

1906 Tampereen Esperantoseura

Jo seuraavana vuonna perustettiin *Tampereen Esperantoseura*-niminen yhdistys, joka mahdollisesti on edellisen grupon, ryhmän, virallisempi jatko. Yhdistysrekisteristä ei löydy kumpaakaan seuraa, eikä löydy myöhäisempiäkään seuroja ja yhdistyksiä, kahta viimeistä lukuun ottamatta, nimittäin *Antaŭenia* ja *Nestoa*.

Historian tutkijaa sekoittaa eri yhteyksissä käytettyjen nimien sekavuus. On mahdollista, että kyseessä on sama seura, toisella kerralla vain käytetään nimeä yhdistys seuran asemesta. On ollut grupo, societo ja asocio ja suomenkielisenä kerho, seura, yhdistys ja liitto. On myös mahdollista, että yhdistyksiä ei haluttukaan rekisteröidä, koska se aiheutti tiettyjä virallisia toimenpiteitä. Senaikaiset olot Suomessa olivat sellaiset, että ehkä oli parempi jättää rekisteröinnit tekemättä, jos tahtoi olla rauhassa viranomaisilta. Ehkä myös yksinkertaisesti aloitettiin joka vuosi uudella nimellä ja uusin voimin. Yksi selitys on myös toimittajien ja tiedottajien muistivirheet.

1906 Noin 100000 suomalaista muuttaa sukunimensä suomalaiseksi.

1906 Naiset saavat äänioikeuden Suomessa, ensimmäisenä Euroopassa.

1907 SUOMEN ESPERANTOLIITTO R.Y.

Vuonna 1907 perustettiin Suomen Esperantoliitto - Esperanto Asocio de Finnlando r.y. Ei ole löytynyt tietoa tamperelaisten osallistumisesta perustamiseen ja liittymisestä keskusjärjestöön.

1908 väkiluku Suomessa nousee kolmeen miljoonaan.

1909 TAMMERFORSSA ESPERANTOGAZETO

Vuonna 1908 perustettiin Finna Esperantisto-lehti ja vuoden 1909 numerosta löytyy mielenkiintoinen ilmoitus. Siinä tarjottiin kaupan Tammerforssa Esperantogazeton numeroita 1 mk:n hintaan, kaikkia numeroita vielä saatavana. Yhtään numeroa ei ole tainnut säilyä jälkipolville.

Kirjallinen toiminta on siten tamperelaisten esperantistien joukossa alkanut varsin aikaisin. Seuraava maininta omasta lehdestä löytyy vasta vuodelta 1963 kun Vek-horlogo eli Vekilo alkaa ilmestyä. Käsinkirjoitettuja lehtiä on ilmestynyt 30-luvulla kaksi.

Vuonna 1908 perustetaan kansainvälinen esperantoliitto, Universala Esperanto Asocio, UEA.

Vuoden 1908 tiedoissa esiintyy neljän nimisiä seuroja Tampereella:

Esperantogrupo de Tampere,

Esperantosocieto de Tampere,

Klubo Esperantista de Tampere ja

Societo Esperantista de Tampere.

Todennäköistä on, että kysymyksessä on korkeintaan kaksi seuraa, jotka eri tiedoissa käyttivät eri nimiä tiedottajan mukaan.

Vuonna 1911 painetussa bibliografiassa löytyy maininta kaksisivuisista säännöistä, jotka ovat kuuluneet ryhmälle *Grupo Esperantista de Tampere*. Miltä vuodelta ne ovat ei selviä. Edellä mainitun bibliografian on julkaisut *Germana Akademia Esperantista Ligo*, kokoajana Georg Davidov.

Vuosisadan vaihteen esperantotoimintaa haittasi maassa vallinnut voimakas sensuuri ja valvonta. Tämä ehkä myös osaltaan selittää Tampereen esperantoseurojen nimien muutokset, sillä vuoteen 1911 mennessä esiintyy ainakin kuusi eri nimeä.

Jo vuonna 1913 esperantistit yrittivät hankkia varoja toimintansa tukemiseen mm. tanssi-iltoilla, sellainen oli ollut mm 9.11.1913 klo 6 ip. Liput maksoivat 75 penniä ja ohjelmassa oli myös pari esperantonkielistä numeroa.

1914 IDO-SEURA

1914 Ensimmäinen maailman sota syntyy.

1914 Pariisin Esperanto-kongressi keskeytyi ja Zamenhof joutui palaamaan kotiin mm. Suomen kautta ja mahdollisesti pysähtyi Tampe-reellakin matkus-taessaan junalla Raumalta Pietariin.

Vuonna 1914 heinäkuun 5. päivä pidetyssä kokouksessa yhdistys nimeltä *Reform-Esperanto societo de Tampere* lopettaa virallisesti toimintansa ja lahjoittaa omaisuutensa *Societo Esperantista de Tampere*-seuralle. Edellä mainittu Ido-seura jäi Suomen ainoaksi.

Ensimmäiset maininnat säännöllisestä opiskelusta löytyvät vuodelta 1914, jolloin *Esperanto societo de Tampere* kokoontui joka viikko opiskelemaan.

Vuonna 1914 piti EAF vuosikokouksensa huhtikuun 12.-13. päivinä Tampe-reella. EAF perusti kokouksessaan tutkinto-lautakunnan ja ensimmäiset tutkimukset suoritettiin vielä samassa kokouksessa.

1916 DELEGITTOJ, EDUSTAJAT

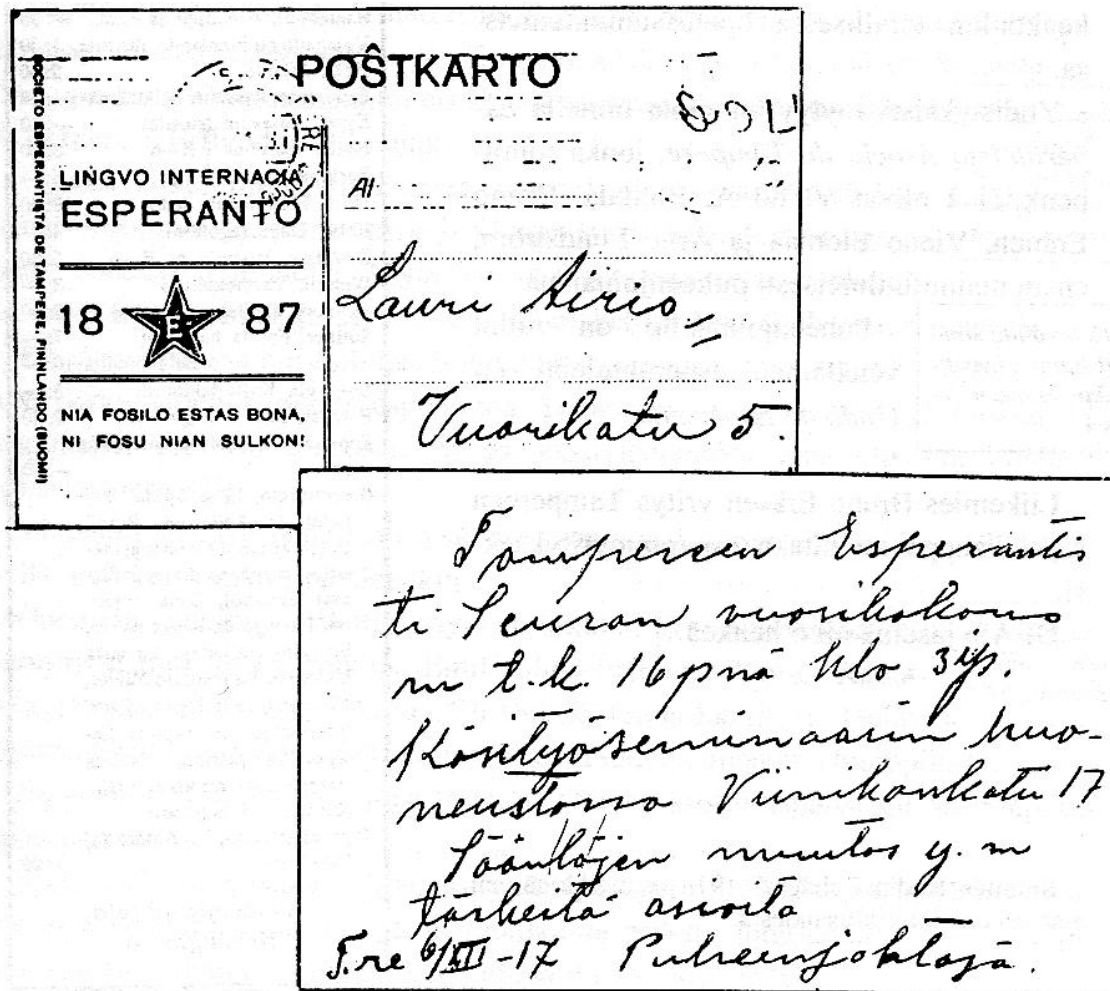
Ensimmäinen tamperelainen liittyi UEA:n delegiitto-järjestelmään v.1916 kun postivirkailija Olli Launis ilmoittautui jäseneksi. Hän oli delegiittona muutaman vuoden ja jotkut muutkin tamperelaiset liittyivät edustaja-järjestelmään. Heitä oli vaihteleva määrä aina sota-vuoteen 1940 asti ja vuodesta 1945 on tamperelaisia delegiittoja jatkuvasti ollut UEA:n edustajina, enimmillään jopa kuusi vuosina 1967-69. Nyt juhluvuotena on tamperelaisia edustajia viisi ja lähikunnissa (Nokia, Lempäälä, Ylöjärvi) Antaūenin jäseniä neljä, sekä kauemmissa kunnissa (Suomussalmi, Vesanto) kaksi. Katso luetteloa kirjan lopussa.

1917-20 ITSENÄISEN SUOMEN ALKU JA ESPERANTO

Ilmeisesti sortovuosien aikaan, ennen Suomen itsenäistymistä, esperantotoiminta oli kokonaan lakkautettu tai pysähtynyt, koska löytyy tieto, että syyskuussa alkoi "uudelleen" julkinen toiminta Tampereella, nyt nimellä *Esperantista Asocio de Tampere*.

1917 Suomi julistautuu itsenäiseksi

Löytyi myös arvokas postikortti. Sen on painattanut *Societo Esperantista de Tampere* ja lähetetty Lauri Airiolle osoitteella Vuorikatu 5. Kortti on kutsu joulukuun 16. päivänä pidettävään vuosikokoukseen klo 3 ip. Paikka oli Käsityöseminaarin huoneisto Viinikankatu 17. Asiaana oli sääntöjen muutos ym. tärkeitä asioita. Kortti oli päivätty 6. joulukuuta eli samana päivänä kuin Suomi julistautui itsenäiseksi. Allekirjoittajana oli "Puheenjohtaja", mutta ei valitettavasti nimeä.

Kokouskutsu vuodelta 1917

Vuosi 1918 oli Suomessa varsin levotonta aikaa, kuten hyvin tiedetään, ja se vaikutti tietysti myös Tampereella. Mutta syksyllä esperantotoiminta alkoi entistä vilkkaampana olojen vaikiinnuttua ja itsenäisyyden antamassa vapaammassa ilmapiirissä.

1918 talvella Suomessa käydään kansalaissota joka päättyy 6.4. Tampereella.

Samana vuonna oli perustettu Vilho Setälän toimesta Esperanta Finnlando-lehti, joka ilmestyi Kodin Lehden liitteenä. Perustetun lehden ansiosta meillä nyt on tietoa Suomen esperantotoiminnasta ja hiukan myös Tampereelta siltä ajalta.

Syksyllä alkanut koulutus oli varsin laajaa, 50 oppilasta eri kursseilla. Esperanton mainitaan olleen jopa Pirkkalan kansankorkeakoulun virallisessa opetussuunnitelmassa.

Yhdistyksistä löytyy maininta nimellä *Esperantista Asocio de Tampere*, jonka toimihenkilöinä olivat Väinö A. Rantala, Bruno Eränen, Vieno Elomaa ja Arne Lundström, ensin mainittu ilmeisesti puheenjohtajana.

1918 keväällä siniristilippu hyväksytään Suomen lipuksi

Puheenjohtajalle on tullut venäläinen esperantolehti *La Ondo de Esperanto*.

Liikemies Bruno Eräsen yritys Tampereen Kahvikauppa mainitaan esperantoyritykseksi.

UEA:n jäseniä oli 6 henkeä.

Ilmoitus Kodin Lehdessä 1918 esimerkkinä sen ajan esperantokirjallisuudesta.

Esperanta literaturo.

Setälä, Esperanto legolibro,	3: 50
Sanasto,	2: 75
Aantila, Vortaro Esperanta finna,	3: 50
Vortaro Finna-Esperanta,	7: —
Zamenhof, Kieliooppi ja esim.	—: 95
Vojagado en Finnlando, ilustrita,	1: 50
Herz, Jolanto,	2: 50
Esperanto kansainväl. kielenä	—: 50
Esperanto-avain (slosilo)	—: 10
Nylén, Lærobok i E—o	3: 50
Backman,	5: —
Nova Testamento, lëdo	19: 40
Kabe, Unua legolibro	4: —
Z. Adam, Historio de E—o	5: 80
Winsch, Varmokulturo	3: —
Seritajoj el Flugantaj folioj	2: 40
Štütner, For la batalinoj!	7: —
bele bindita	10: —
E—o ein Kulturfaktor III	3: —
Porchat, Sub la nego	2: 40
Esperanta Biblioteko Internacia	—: 60
po	—: 60
(Legolibreto, El la biblio, Fabeloj de Andersen, Rusaj, Bulgaraj, Nord-Germanaj rakontoj Hispanaj dramoj, Elzasaj legendoj, Bona sinjorino, La reĝo de la ora rivero, Sin joro Herkules, La lasta Usonano, La instituto Milner, Neveletoj el la Nigra arbaro, Intervidigo kaj nekonita dialogo, La patrino, Praktika frazaro, Komerca korespondo, Konsiloj pri higieno),	
Japanaj rakontoj kaj Amoro kaj Psille. po	1: 20

Akademia libroj
Helsingforso.

Vuonna 1919 tamperelaisten esperantoharrastus edelleen voimistui, opiskelijoita oli jo 130 ja opetus oli jaettu kolmeen eri tasoon ja useaan luokkaan. Opiskelupaikkana oli kansakoulu ja opettajina toimivat O.Launis, E.Boelius, E.Erflund ja B.Eränen.

Myös Pirkkalassa Siunaukselan kristillisessä kansankorkeakoulussa opiskeli 20 oppilasta pastori H.Pätiälän johdolla.

1919 Suomessa tulee voimaan kieltolaki .

Täsmällisiä tietoja *Societo de Tampere*-yhdistyksestä löytyy ensi kerran. Puheenjohtajana oli Bruno Eränen, varapuheenjohtaja Esko Boelius, sihteeri Väinö Oskari Elomaa, rahastonhoitaja Tyyne Boelius ja kirjastonhoitaja Arne Lundström. Kokouspaikkana oli kauppaopisto ja kokoukset perjantaisin, jäseniä 35.

UEA:n jäseniä oli 8 ja delegiittoina Bruno Eränen, liikemies ja Olli Launis, postivirkailija.

Vuonna 1920 esperanton harrastus lisääntyy tamperelaisten keskuudessa jatkuvasti. *Societo Esperantista de Tampere*-yhdistyksen neljällä eri kurssilla oli 160 oppilasta. Opetus tapahtui eri kansakouluissa ja opettajina olivat B.Eränen, E.Erflund ja O.Launis.

Opetus jatkui myös Pirkkalassa Siunaukselan kristillisessä kansankorkeakoulussa, jossa opiskeli 41 oppilasta H.Pätiälän ja opettajatar Tanskanen johdolla. Myös sosialidemokraattisella puolueella oli esperanton ryhmä, jossa opiskeli 60 opiskelijaa Elsa Hellströmin johdolla.

1920 Suomen ja Neuvosto-Venäjän rauhansopimus allekirjoitetaan Tartossa, Virossa.

Kauppaopistossa opiskeli kaksi luokkaa esperantoa, oppilaita oli 30 ja 16 henkeä. Esko Boelius opetti esperantoa Tampereen Lyseon VI-VIII luokan 11 oppilaalle, rehtorin kutsusta. Myös yksityisopetusta annettiin mm. eräälle saksalaisperheelle.

Yhteensä siis 318 henkilöä opiskeli esperantoa Tampereella vuoden 1920 syksyllä, mikä on ennätys edelleenkin.

Opiskelun ohella suoritettiin myös tutkintoja. Eri arvosanoilla sen suorittivat mm. Esko Boelius, Emil Julius Erflund, Werner Rantanen, Bruno Eränen, Lauri Airio, Alli Heiniö, Greta Skogberg, Helmi Nurmi, Enni Luutanen ja Olli Launis sekä Hannes Tolvanen Humppilasta.

1920 Suomi hyväksytään Kansainliiton jäseneksi.

Esperanta Finlandolla, joka ilmestyi Otavan kustantamana, oli 42 tamperelaistilaajaa.

Societo Esperantista de Tampere-yhdistyksessä oli 52 jäsentä ja yhdistystoiminnasta mainittakoon 11. päivä joulukuuta pidetty joulujuhla, jossa oli mm. suosiota saavuttanut kahden pikkutyön laulu- ja tanssiesitys.

Uusi yhdistyksen perustettiin. Nimittäin Pirkkalan evankelisen kansankorkeakoulun (toimii nykyisin Karkussa) esperanton opiskelijat perustivat seuran nimeltä *La Brileto*, johon heti liittyi 35 jäsentä. Puheenjohtajaksi valittiin opettajatar Salli Tanskanen. Seura liittyi myös EAF:n jäseneksi.

EAF:ssa oli v. 1920 jäseniä 627 ja 15 seuraa. UEA:n jäseniä oli Suomessa 148, joista 14 oli Tampereelta.

1921 AKTIIVINEN VUOSI TAMPEREELLA

Tämä vuosi oli Tampereen esperantotoiminnassa erityisen merkittävä. Silloin pidettiin täällä EAF:n 7. kongressi ja nyt 75 vuotta (1996) täyttävä **Antaŭen** perustettiin. Olisi mielenkiintoista tietää millainen oli EAF:n kongressin ilmapiiri ja henki ja mikä innosti tamperelaisia perustamaan uuden esperantoseuran, joka ei edes liittynyt EAF:oon. Oliko kenties poliittista tai yhteiskunnallista ristivetoa.

1921 Suomessa annetaan laki oppivelvollisuudesta.

Maaliskuun 25.-28. oli Tampereella EAF:n nelipäiväinen kongressi, jonka järjestelyistä vastasi *Societo Esperantista de Tampere*. Nimeltä mainittuna puuhamiehenä löytyy vain Esko Boelius, joka otti ilmoittautumisia vastaan, osoite Pinninkatu 30.

Ohjelma nelipäiväisessä kongressissa oli varsin monipuolinen, alkaen perjantaina ja päättyen maanantaina. Virallisten kokousten lisäksi oli näyttely yleisölle esperantomateriaalista, suoritettiin tutkintoja, oli yhteisiä päivällisiä ja illallisia, tutustumisillanviettoja, yhteisvalokuvaus ja teatterissa esitettiin ”Kiven kihlaus”. Pastori Pätiälä ja ylioppilas Penttinen pitivät jumalanpalveluksen Johanneksen kirkossa (nyk. tuomiokirkko). Maanantaina oli yleisölle tarkoitettu esitelmä esperantosta, esitelmäitsijänä Vilho Setälä. Kokouksia pitivät myös eri ammattialojen edustajat mm. opettajat sekä työläiset, jotka päättivät perustaa oman koko maata käsittävän keskusjärjestön. Kongressiin saapuville myönsi Valtion rautatiet 50%:n alennuksen.

Suomessa opiskeli mainittuna vuonna esperantoa 2000 henkilöä 20 paikkakunnalla. Tampereen tämän vuoden opiskelijoiden luvusta ei ole tietoa.

Tutkinnon suorittaneet tamperelaiset v. 1921 olivat Toivo A.S. Attila, Väinö Oskari Elomaa, Aarne Lundström ja Bruno Eränen.

EAF:n 7. kongressin jälkeen pidetyssä *Tampereen Esperantoseuran (Societo Esperantista de Tampere)* kokouksessa 4. huhtikuuta oli runsaasti vanhoja ja uusia jäseniä paikalla. Kokouksessa valittiin juh latoimikunta, mitä varten, siitä ei ole tietoa. Toimikuntaan valittiin neidit Leino, Koskinen, Metsäpuro, Tuorinen (ehkä Tuominen), Helin, Kanerva ja Laine, sekä herrat Siren, Lundström, Lehtinen ja Toivonen.

Feliks Lehtinen

Edellä mainitun kokouksen jälkeen 17.4. pidetyssä kokouksessa ehdotettiin mm. tilaston aikaan saamista Tampereen ja ympäristön esperantisteista. Päätöstä ei vielä tehty, eikä ole tietoa onko ehdotus toteutunut. Seuran sihteerinä mainitaan herra Lehtonen.

Pian Tampereella pidetyn EAF:n 7. kongressin jälkeen 10.4. perustetun *Tampereen Työväen Esperantoseura Antaïen ry:n* alkaessa toimintansa katoavat tiedot *Tampereen Esperantoseurasta*. Vielä talvella 1922 löytyi maininta kurssista, jolla oli 30 oppilasta, ohjaajina E. Boelius ja T. Attila. Syksyllä alkaneella kurssilla oli 10 oppilasta ja opettajana lyseolainen Sakari Lehtonen. Hän opetti myös *Antaïenin* erhossa ja Työväenopistossa, jossa oli esperantoa aloitettu opettaa. Oppilaita oli em. ryhmissä 25 ja 32.

Opettajat perustivat oman liittonsa, Esperanto-Ligo de Finlandaj Instruistoj, ELFI:n v. 1921.

Talvella 1922 perustettiin Tampereelle jälleen uusi esperantokerho nimeltä *La Junaj Studantoj*, "nuoret opiskelijat". He järjestivät keväällä ohjelmallisen illanvieton ja vierailun Varalaan, voimistelu ja liikuntaopistoon, jossa oli yhteistä ohjelmaa varalalaisten kanssa. Myös joulujuhlan he järjestivät. Siinä puhuivat mm. Sakari Lehtonen ja Toivo Attila. Nuori lyseolainen Sakari Lehtonen puhui esperantosta 200 kuulijalle Tampereen Lyseon juhlassa.

1922 Suomessa hyväksyttiin kieli-laki, laki virkamiehiltä vaadittavasta kielitaidosta.

Myös maaseudulle alkoi esperanto levitä hiljalleen. Pirkkala on jo mainittu ja Humppila ansaitsee oman lukunsa.

Humppilan Murron kylässä oli maanviljelijän poika Elias Syrjänen opetellut omin päin esperantoa ja alkanut opettaa sitä muille innokkaille nuorille. Syksyllä hän oli pitänyt 18-vuotiaana puheen kyläläisille esperantoksi. 80 henkilöä oli kuunnellut puhetta kunnioitusta tuntien. Kevättalvella 8.4. 1921 murtolaiset sitten perustivat oman esperantoseuran. Nimeksi annettiin *Societo Esperantista de Murto* (SEMo). Puheenjohtajaksi valittiin Arvo Wahlström, varapuheenjohtajaksi Kalle Jaakkola ja hallituksen muiksi jäseniksi Aino Syrjänen, Naimii Saari ja Amanda Kujansuu. Jäseniä liittyi heti 26.

Syksyllä anoi Murron kansakoulun johtokunta kouluhallitukselta lupaa esperanton opettamiseksi jatkokoulussa. Lupaa ei tullut, mutta ylimääräisenä aineena kyllä sai opettaa ilman kouluhallituksen maksamaa korvausta opettajalle. Opetettiinkö, siitä ei ole tietoa.

Yksittäisiä opiskelijoita löytyi maakunnasta. Muun muassa tutkinnon suoritti rautatieläinen Selim Artur Raittinen Urjalasta.

1922 14. UNIVERSALA KONGRESO DE ESPERANTO EN HELSINKI

Helsingissä v. 1922 järjestettyyn UEA:n 14. kongressiin saapui 820 osallistujaa, ilmoittautuneita oli 1060, joista 432 Suomesta. Tampereelta oli 18 henkeä. Tamperelaisista esperantisteista mainittakoon mm. Esko ja Tyyne Boelius. Ilmajoelta osallistui myöhemmin tamperelaisten hyvin tuntema Antti Rasku. Tampereen lähikunnista osallistujia oli 11 mm. opettaja Salli Tanskanen Karkusta.

Antaüenin en simmäisestä johtokunnasta ei osallistunut kukaan.

Antti Rasku

XIV:a Universala Kongreso de Esperanto
 en Helsinki — Helsingfors, Finnlando, la 6—12 de Aügusto 1922

ALIGILO.

I.

Mi subskribinto aliĝas al la XIV:a kiel — kongresano — helpkongresano¹⁾.

Familia nomo: S-o, S-ino, F:ino¹⁾*)

Antaüonomo:

Titolo: Profesio:

Nacieco: Gepatra lingvo:

Lando (Ŝtato): Provinco:

Urbo: Strato kaj №:

Helsingin kongressin osallistumislomake